

БУЖОВИНА

ПЕРЕДПЛАТА

на „Буковину“ разом з ілюстр. додатком „Неділя“ виносить:

на цілий рік 10 ар. — кр.
на чверть року 2 „ 50 „
„ місячно — „ 85 „
для заграниці 15 рублів або 24 франків.

Поодинокі числа по 6 кр.
в бюрі газет Л. Горювца в Чернівцях, ул. головна ч. 17.

ВИХОДИТЬ:

у вівторок, четвер, суботу і неділю.

Редакція і Адміністрація „Буковини“ знаходиться в Чернівцях (ул. Петровича ч. 2), куда всі дописи адресувати належить. — Бюро редакції отворене щодня від 8. рано до 8. вечером.

Письма з Відня.

Відень, 20. липня 1895.

— Бюджет перейшов нині 185 голосам против 86. За бюджетом голосували: клуб руский і пос. Романчук, клуб польский, гр. Гогенварт, клуб Коронівний, Словіці, Хорвати і одна часть лівниці ліберальной. Против голосували: Молодо-Чехи, німецькі націонали і антисеміти. Ліхтенштайн і Пернерсторфер прилучились до опозиції. Богато членів лівниці, меж ними Менгер, відтягнулись від голосованя. Сим і закінчено період сесійний. Опозиція німецька мотивувала вчера устами Люефера, Бернрайтера і Кравса свое неголосоване справою цілейською. В імени лівниці заявив гр. Кінбург, що лівниця буде голосувати за бюджетом. Сім послів, що були би голосували за бюджетом, не прийшло на час. Бюджет перейшов би проте 192 голосами.

Відень, 18. липня 1895.

На днях покінчила палата посольська розправи над бюджетом міністерства торговлі, вечера і нині розправляно над бюджетом міністерства рільництва, а в двох днях буде покінчене міністерство справедливости. Розправи ведуться спокійно і без значущих пригод. В палаті повіяло духом умірености. Увага всіх звернена головно на справи реальні. При бюджеті міні-

стерства рільництва промовляв в імени клубу руского пос. Вахнянин. Предметом річи его була головно нужда дрібних властителів поземельних і справа еміграції селян до Бразилії. Завтра буде при міністерстві справедливости промовляти пос. Підляшецкий. Так случайно зложилась нині обставина, що лише ті два послы з клубу руского полишилися у Відні і переняли на себе обовязок підняти голос в обороні народу руского і его потреб. Що послы рускі обмежились лиш на підношеня важнійших справ, причину до того треба шукати в тій обставині, що провізоричне міністерство мабуть не в силі відповісти всему, що від него би жадано для народу руского. Акція властива може розпочатись на тім полі аж в осени при укладаню нового бюджету на 1896 р. Сего року в бюджетовій комісії клуб руский не був в силі нічого підготувати, не маючи там свого заступника. Може бути, що до осени пос. Романчук зблизиться на зад до клубу, то і буде в силі в імени клубу піддержати все те, чого клуб руский буде домагатись. На нинішнім засіданю прийнято також і закон нової процедури цивільної всіми голосами против чеських, хотя і Чехи деякі голосували з більшостию. Ваги нової процедури цивільної не буду вам доказувати. Палата рада би скінчити засіданя вже в суботу.

Відень, 19. липня 1895.

Завтра, 20. липня, покінчить палата посольська знов один період своїх засідань, прийнявши бюджет на 1895 р. Успіхами великими не може палата повелчатись. Крім нового закона о процедурі цивільній не було других плодів. Розправляно над кодексом, над реформою податковою, над реформою виборчою, але не покінчено тих справ. Головною перешкодою в акції була опозиція для опозиції, звернена не так против внесених законів, як більше против самого-ж міністерства коаліційного. Опозиція добирала всіх способів, щоб лиш унеможливити всяку дійсну роботу, щоб перевести мов-то доказ, що коаліція не в силі нічого зробити. Зразу вивела опозиція, на чолі котрої стояли Молодо-Чехи, державне право чеське, відтак положено вагу на безпосередне загальне право голосованя і всім тим спинено ділане ради державної на всяких хосеннійших полях. Аж соромно глянути на сей період законодатний ради державної, а притім трудно прийде ся кождому послови оправдати перед виборцями своїми ту велику безплідність марно страченого часу. І дивно! Опозиція шуміла на всі сторони, маючи перед собою міністерство, котрого програма обіймала багато справ господарских держави. А та сама опозиція зм'якла в хвили, коли узріла перед собою кабінет, зовсім непарламентарний, кабінет урядничий, без політичної та еконо-

11) ПОНАД ДНІСТРОМ.

НОВЕЛЯ.

Написала

ЕВГЕНІЯ ЯРОШИНЬСКА.

—о—

(Дальше.)

VIII.

Пані і панна Горецка були заняті роботою. Мали бо до них прийти семинаристи, запрошені Девисом з Еміційного весіля. Ольга була в дуже добрім настрою духа, бо мислила, що може котрий з братових товаришів заручить ся з нею. Тому зачесала ся у високу фризурку, убрала ся в яєно-рожеву сукню, котрої цвіт як раз з її чорно-жовтавим лицем не годив ся, приперезала мережаний фартух, ніби власної роботи, а то вишивала сільська молодиця, і закотила рукави. Так причепурена почала павла Ольга вертїти ся по кухні, помагаючи ніби матері при роботі, а то лише навмисне так, щоб панічї її коло роботи застали.

Обі, пані Горецка й Ольга водили о. Горецкого за ніс. Він був тихий, мовчливий, скупий, але не раз мусїв потрясти кипшенею, щоб догодити примхам жінки та доньки. Межи всіми славний був як щирий патріот і народолюбець, хоч его патріотизм обмежав ся на говоренє рускою мовою і читанє лиш німецької газети, а его народолюбство на здиранє мужиків. Всі знали се, але то не шкодило его славі. Ба-

й він сам тримав себе за дуже великого патріота, коли при якій нагоді говорив в церковно-славянській мові тоаст, котрого довготу можна було на лікті міряти, і в котрім завзивав всіх патріотів до солідарности.

Прийшовши з міста, де о. Горецкий був катехитом, на село, хотіли его жінка та донька тут першу ролю грати, а що Ольга не могла сего осягнути своєю красою, то старала ся бути найкрасше вбраною, через що сусідні попадявки її ненавиділи, бо она виступала при кождій нагоді в нових наймоднійшого крою сукнях, чого другі не могли учинити. Она була в своїх родичів одиначкою і могла собі всего позволюти.

Мати й донька вважали себе дуже салюновими дамами і насміявали ся обидві з других попадь та попадянок, з їх бесіди, одежі, манер, котрі хоть були часом прості, але за се не так афектовані і вимушені, як сих двох дам. В товаристві старали ся они бути найчемнійшими против кождого; стара сипала компліментами на всі боки, щоб кождому приподобати ся. Сей їй і удавало ся, бо славна була межі деякими людьми як дуже освічена й елґантска дама, хоч дома она сьміяла ся разом з донькою з тих людей, до котрих так примлювала ся, аби тільки її хвалили.

Дома не займала ся она ніколи господарством; зварила лиш їсти, а потім сідала читати німецькі романи, з котрих брала всю свою освіту, або прислухувати ся по всі думці чудесній грї своєї Ольги. Та коли прийшов який гість, то вже не було кінця госпо-

дареким розмовам і похвалам своєї доньки-господині, що лиш в кухні сидить та молочних горшків доглядає. Ольга, скоро лиш хто прийшов, віддаляла ся зараз до кухні, щоб тим доквати, що слова її мами містять саму правду. Хоть на дух не любила кухні, слуг і господарета, але перемагала свої налоги, щоб люди вважали її господарчею, а она тим чинно дістала доброго жениха, розуміє ся семинариста. Очікуючи нині приходу семинаристів, розмавляли обі в кухні, де стара лагодила величній обід.

— Ольдю, йди, синку, та скажи татови, щоб замислив в коршмі бочку пива. Знаєш, годі без пива обійти ся — сказала стара.

— Де они схочуть? Зараз ще на мене накричать.

— Не бій ся, тепер схочуть; коли скажемо, що се для семинаристів, то й двох бочок не пожалують.

— Ну, а ви їм ще не казали, що семинаристи мають до нас прийти?

— Ні, на що, щоб наперед сварив ся за ті видатки, які на прийняте семинаристів треба коньче зробити? Най люди знають, що ми не бідні та й не прості, як другі попи, але вміємо приймати.

— Як то ви, мамцю, вмієте з татком добре обходити ся: кажете ніби, що се они пан дома, а тимчасом так мусить бути, як ви скажете. Стара засьміяла ся.

— Диви ся, щоб і ти так в себе запровадила, подай ся ніби за чоловіком, роби єму в дрібницях волю, за те в великих річах кажи

мічної програми, кабінет з завязаними руками, від котрого ніхто не може надігнись ані ініціативи до яких-небудь законів, ані сили до переведення чого-небудь потрібного та хосенного в нинішній хвили. Виходить з того, мов би народи австрійські не були навіть спосібні до парламентарного життя, мов би они воліли дати собою управляти урядничій силі і власті. А чи зискала дещо опозиція через свою опозицію? Мабуть нічого. Принайменше положене єї, т. е. значіне політичне опозиції не змінилось, ані не набрало більшої ваги. В Чехії лишився стан облоги, в кабінеті не засідає окремий заступник інтересів народу чеського, на полі шкільництва чи адміністративі. Чехи не зискали нічого надзвичайного. Єсли з всеї акції опозиційної виїде який хосен, то хіба той, що послі чеські пересвідчилися вже достаточо о безхосенности політики своєї і в найблизшій часі вступають на иньшу дорогу політичну, здаєсь дорогу утилітаризму. Чехи могли аж надто добре пересвідчитись, що через них машина державна не стане в своїй роботі, так як колись і Німці винесли з опозиції досвід, що і без них жите держави може плисти своїм руслом. Опозиція, хоч би і понерта такою силою, яку посідають Чехи і Німці, являєсь в Долитавщині, як факти показують, досить безплідним ділом. Одна часть послів чеських зрозуміла для того вже ситуацію і здаєсь з охотою приступила би до якогось союзу з другими сторонництвами парламенту, щоб не марнувати сил своїх добрих та щоби для народу свого принести більше до дому, як нині послі чеські приносять. На чолі сеї зложеної партії в клубі чеським стоять нині Герольд і Кайцль. Они пересправляли вже з міродатними сферами і сфери ті пересправляли з ними. Опозиція звірилась їм. Але є між послами чеськими і так звані „независимі“, котрі не хотять чути о жадних переговорах. На чолі їх стоїть — Вашаті. Нині годі сказати, як зложать ся діла на осінь. Чехи потребують ще оклику: опозиція! до переведення виборів до нового союму. Сей оклик буде ще довго гомоніти, але в осени зійдуть мабуть Чехи з свого дотеперішного становища, а тоді

і розвяже ся питане, які елементи в осіній палаті будуть становити більшість парламентарну.

Відень, 19. липня 1895.

Лівця німецька, поставившись безпосередно по цілейській пригоді супротив бюджету на становищу *non possumus*, рішила нині на клубових зборах пошпити членам своїм волю що до голосованя над бюджетом у третім читаню. Бюджет перейде проте на завтрашнім засіданю.

Палата панів збираєсь для ухваленя бюджету в середу (24. липня). Вибори до соймів почнуть ся, о скілько тут відомо, 27. вересня, а покінчать ся 10. жовтня. Рада державна на осінню сесию має зібратись в першій половині падолиста.

Пос. Підляшецький, що мав промовляти при бюджеті міністерства справедливости, не дійшов до голосу по причині замкнення дискусії, а обмежив ся лиш на поставлене резолюції.

Перегляд політичний.

— В Німеччині всі заняті тепер празнованем 25-літньої річнці французко-німецької війни з року 1870 і всі газети заповнені тепер споминами про ту війну.

— У Франції викликала д-бата в парламенті про вичеркнене „панамістів“ Фонтена і Альфа з лісти гонорової легії обурене між сими і они всі зложили свою гідність. Та легія числить 50.000 членів і тепер правительство в клопоті що-до заряду тим ордером.

— В Англії розвязало нове міністерство палату послів і тепер відбувають ся нові вибори, в котрих т. зв. уніоністи доси зискали 301 місце, ліберали 71, Ірландці 53, а партія робітників 2.

— В Сербії нове міністерство предложило скупштині проект конверзії довгів держави, а комісія фінансова, котрій той проект приділено, приняла его 12 голосами против 5. В скупштині веде ся тепер генеральна д-бата над тим проектом.

— В Македонії не то, що не настав спокій і порядок, а противно революційні громади що-раз збільшають ся. Тому болгарске правительство на завізане Порту збільшило сторожу граничну, а Туреччина з свого боку вислала сильні відділи турецьких войск з Альбанії до північної Македонії. В сю справу вмшали ся иньші держави і зажадали від Болгарії повстриманя ворохообників, на що міністер Начевич відповів, що ворохообники до Македонії вийшли не з Болгарії, а через слабо стережену сербську границю. В справі вірменських реформ скликала Туреччина особну комісію з чотирох міністрів. Висліди комісії держать в тайні.

— В Хінах настав вже спокій, бо російско-хітська позичка закінчена; лише Японці ще мають деякі клопоти при опуцненю півострова Ляотонг.

— Европа стоїть під сумним вражінем поганого убийства, доконаного на первораднім патріоті болгарским Стамбулові. Чоловік, котрий спас Болгарію від цілковитої анархії, котрому князь Фердинанд завдячує, що тепер ще єсть князем Болгарії, чоловік, котрий знав своєю енергією і зручностю задержати самостійність болгарскої політики від погубного російского впливу, той чоловік погіб від руки убийників. Правда, нераз уживав Стамбулов для переведеня своєї надто тяжкої задачі средств, котрі мусіли ему богато ворог в наробити, але помямо всего завдячує Болгарія своє теперішнє становище єдино его щирій патріотичній праці. Що було причиною того убийства? Поки-що не можна на се докладно відповісти. Болгарске правительство старає ся виказати, що то був акт особистої пімсти, (убийник Георгіев був секретарем Падії), але загально всі переконані, що правительство що-найменше знало о тим замаху і нічого против того не робило. Сам Стамбулов сказав 6 днів перед убийством так: „Приходить ся мені плакати, що тих розбичак, котрих я замкнув і зробив тим нешкодливими, випущено на волю, щоби мене убили і мій дім знівечили. Але я маю свою поліцію. Доси мене вже раз напали, та лише легко ранив. Я знаю, хто ті злочинці, але не доніс на них, бо знаю, що постарали би ся о фальшивий доказ, де они в хвилі замаху були. Стоїлов переслідує мене, щоби підхлїбити ся Росії“. Коли до тих слів Стамбулова додамо цікаві подрібности, як: що інспектор поліції арештував слугу Стамбулова, котрий гнав за убийцями, і ранив его, що звязок їхав без причини дуже помалу, що поліція відразу щезла і

ему тебе слухати. Але тепер йди, оповісти татка, що мають прийти гості, та треба для них пива.

Ольга побігла просто до батькової канцелярії.

— Татку, мамця просили, щоби ви замовили бочку пива, бо мають прийти семинаристи. О. Горецький видивив ся великими очима на свою доньку.

— Семинаристи до нас?! Се вже мене немало коштувати буде, бо ви зараз схочете їх по графски приймати — почав з криком, але зараз замовк, бо в дверех показала ся его жінка.

— Татку — почала она солодко усміхачючись — ми мусимо семинаристів, що першій раз до нас в дім прийдуть, добре угостити, найпідє добра слава за наш дім, тоді вже й нашій Ользі хтось трафить ся.

— Кілько мене вже тота добра слава гроший коштує! Все аби добра слава, та добра слава, а я тобі кажу, що коли пуста кишени, то й добра слава нічого не поможе.

— Але-ж татку, я тебе прошу, се мусиш зробити, ти чей не схочеш, щоби паничі наш дім судили — говорила добродійка.

— Цур їм, тим паничам — крикнув с. Горецький злісно і витягнувши з кешені пятаку кинув єї на стіл — на! вже на! та напій їх — сказав придавляючи гнів.

Добродійка стиснула пятаку і вийшла разом з Ольгою, бо власне прийшов якийсь паніфянин з потребою до панотця. Бідний чоловік, на нього висипав священик весь свій гнів, на нім стараєсь поповнити ті грош, які мусів видати на угощенє семинаристів. Мужик вийшов з хати і перехрестив ся, сплюнув і

сказав сам до себе: „Сьогодні не радив бим нікому йти до панотця, они якісь такі, ой не дай Боже, гм...“

Саме перед полуднем загавкали пси на подвірю, дали ся чути веселі, молоді голоси. Ціла товпа паничів вийшла під проводом Дениса в браму. Ольга заглянула в вікно і аж не стямилась з утіхи; танцюючи побігла оповістити родичів о приході тих для їх серця малих гостей.

Доки о. Горецький вєпів вийти на повитанє гостей, були вже всі паничі в комнаті.

Наступили представленя й обновленя зробленої на весілю знакомости. Паніци випитували в Ольги, як она чує ся по таким труді, яким було весіле, а она відповіла, що готова знов гуляти. Отже паничі не щадили компліментів, хвалючи єї здоровлє. Компліменти ставали ся чим раз товєтійші, бо з кухні доходив приємний запах страв, а паничі хотіли заробити обід.

Накрили до стола. Ольга крутила ся мов муха в окропі, щоби показати, як зручно вмє обертати ся. Семинаристів посадили на першій місці. Студенти прав, що прийшли також в гості, торкнули ся ліктями і усміхнули ся незначно; они були приривчені, що їх у священичких домах не дуже шанували. Звістна річ, жаден з них не вженить ся з попадякою; тому й годить ся, щоби семинаристів садовити на перші місця а правників на другі.

Стіл угинав ся під богатим обідом, котрим можна було цілий празник обійти. Не дурно студювала пані Горецька цілу куховарську книжку, щоби лиш паничам догодити. Декотрі з них тїшили ся таким угощенєм, а декотрі крутили носами і сьміялись в душі, бо знали, що се лиш

тому їх так годують, аби котрий з них засва-тав домашню пачку.

По двох годинах встали з-за стола найвнєшні й напившись мов пшакі. Тепер попросили Ольгу грати; она сіла за фортецяч і навела своєю грою не на одну музикальну душу сумну задуму й якусь вібрацію нервів. Але найшлись і такі, що всім правилам музики на збіткы хвалили чудову гру госпожє Ольги.

Паничі гостили два дні і бавили ся дуже добре. Потім відвіз їх Денис до сусідного священика, котрий мав кількоро дітей і не міг поставити такого принятя як Горецькі. Ольга й єї мати намовили Дениса, щоби він їх навмисно туди завів, щоби переконали ся, як їх приймали тут, а як в других.

По двох днях вернув Денис з сумною звісткою, що хоть у сусідного священика не угощали так велично, то все таки заручив ся один семинарист з его донькою. Ольгу облили на сею звістку дрібні сльози, она кинула ся до брата з вимівками, що він не дбає про єї щастє, бо не анімує товаришів, щоби їй осьвідчали ся. Денис здвиг плечима і вийшов до саду, щоби уникнути дальших вимівок з сторони мамі і сестри.

Сидячи в саді роздумував над тим, як би то Марії осьвідчити ся. Він приходив тепер на четвертий рік богословія, отже міг за рік жєнити ся, заручитись наперед здавалось єму дуже добрим ділом, в виду грозячого єму з сторони Ореста небезпечєства. Осьвідчатись устно — до сєго не було у Дениса відваги; був він дуже честолюбивим і на випадок відказу не знав би, що учинити.

аж по всім прийшла „в поміч“, що не переслухують невіддільного правительству свідків і т. п. — то не хоче ся вірити, щоб болгарське правительство не знало о тім замаху. З виймкою французьких і російських газет винують всі прочі болгарське правительство і князя Фердинанда. Тому й вдова по Стамбулові не прийняла кондольційної телеграми і вінця від князя, бо вважає, що князь тяжко провинив ся протгв свого найліпшого підданого. Але князь старав ся видати Стамбулову процес задержати, бо Стамбулов знав річи, котрі могли князя зробити неможливим; Стамбулов знав також важні річи про убийство Белчева — і тому князь заборонив Стамбулову і его родині виїжджати в заграницю. Стамбулов погіб від руки убийника, коли болгарська депутація була чолом перед російським царем і просила о прощєне „гріхів“. Там стало становишко Фердинанда дуже захватне, а німецькі круги політичні уважають, що він не повинен вже вертати до Болгарії. Москвофіли болгарські говорять уже про князя Бориса яко наслідника а в часі его малолітності мала би провадити ряд установа Росією регентія. Коли покаже ся, що справді болгарське правительство завинило в справі убійства Стамбулова, так тоді треба сходитись абдикації Фердинанда. Залежить се від того, як будуть провадити слідство. — Наші москвофільські часописи радують ся, що Стамбулов погіб. Підтих учителів підлі ученика раді смерги всіх ворогів Росії, але нелюдського поступованя Росії не хотять бачити.

Дрібні вісти.

Чернівці, дня 22. липня 1895. р.

Іменована. Управитель міністерства просвіти і віроісповідачч надав учительські посади при школах середних в Галичині: учителям Ферд. Бостлеви з Бродів при V-ій гімназії у Львові, проф. Ігн. Гошовському з Вадовців в Стрию, проф. Йосифови Ногайови з Тернополя при V-ій гімназії у Львові, учителям Йос. Приймї в Хирові при рускій гімназії в Перемшлї. — Далше іменовув управитель міністерства просвіти дійсними учителями суплєнтів: Володисл. Боярського з реальної школи в Кракові для гімназії в Коломїї, Тому Дуткевича з

— Ліпше писемно ту справу залагоджу — сказав сам до себе — і закінчу непевність, яка мене мучить. Я сам не знав, щоби любов до дівчини могла мене так дуже переймити.

Прийшов до хати й зараз забрав ся до написаня такого письма:

Почтенная Госпожа Марія!

Не может Вамь быть неизвѣстнымъ, что сердце мое запалало любовію къ Вамь. Долго, долго оттягивалъ я признатъ ся Вамь въ семь чувствъ, опасаясь Вашего отказа, и неимѣючи признаковъ Вашей симпатіи. Но въ остальномъ времени достерегъ я, что Вы маєте симпатію къ мнѣ, и спѣшусь признатъ ся Вамь въ моимъ чувствамъ, благая Васъ усердно о отвѣченіе ихъ. Люблю Васъ, Госпожа Марія, люблю Васъ отъ цѣлой души; единой моей мыслей есть Ваше счастье. Тому осмѣливаюсь просить у Васъ и у почтенныхъ родичей Вашихъ Вашей руки. Что я оцѣню тоє счастье посѣдаты Васъ, можете напередъ знатъ.

Льшусь пріятной надеждой, что мое предложение найдетъ Ваше одобрение, и что Вы не откажете счастья посѣдаты Васъ

Вашему, Васъ искренно любящему
Денису Горецкому.

Закликавши маму й Ольгу сказав їм, що хоче старати ся о Марию; бабка Денис в тій справі не радив ся. Мама похвалила его замір, а Ольга віддула губи, їй стало зивієтно на Марию.

(Далше буде.)

Гімназії в Ярославі для гімназії в Тернополї, д-ра Стан. Витковського з Гімназії св. Анни в Кракові для гімназії в Бродях.

Децо зі шкіл станіславівських. Наш станіславівський дописуватель пише нам: Конець шкільного року дав мені спосібність побачити нашу шкільну молодіж руску всіх станіславівських шкіл, котра два рази заповнила церков під проводом своїх учителів і п'ятох катехитів. Перше богослужєне правив о. Порайко, катехит учительської семінарії і обох шкіл вправ, а друге катехит Гімназії о Семенів. На другім богослужєню явила ся гімназія, школа реальна, обі школи дівочі і дві школи хлопців. Хорн Гімн зистів і семінаристів співало гарно на обох богослужєнях. Особливо хор семінаристів виказав великий поступ завдяки заходам нового сталого катехита о. І. Порайка, котрий допровадив до того, що підчас кожного шкільного богослужєня семінаристів співает їх хор. В учеників Гімназії такий хор існує вже здавна. Учеників Русинів в Станіславові було в Гімназії 160, в реальній школі 24. в семінарії учительській 101, в прилучених обох школах вправ 77, в школах хлопців: Мікєвича 100, Чацького 32. Дівчат-Русинок було в віділовій школі 130, в другій школі ім. Софії 36. Всіх учеників і учениць руских було в шкільнім 1895 ім році 660. Новим і потішаючим об'явом єсть се, що сего року всім кандидаток Руськоє зложало іспит на учительські робіт, а п'ять Русинок іспит зрілости в семінарії учительській. З 11 Русинок, що покінчили віділову школу (разом з приватистками) кілька готовить ся продовжати науку в приватній семінарії жєвської ім. Ленартовича, в котрій доси були тільки дві учениці. Здало би ся, щоби молодіж руска кинула ся більше до реальних шкіл, до чого й передові люди повинні молодіж намаляти та єї в тім спомогати. На закінченє подаю ще вістку, що школа промислова доповняюча і школа для столярства, токарства і різьбарства не мали сего року руского катехита.

Галицький виділ красвий провадить в сїм році такі роботи меліораційні у всхідній часті Галичини: Регуляцію ріки Буга в повіті сокальським; будову веде інженер ад'юнкт краєвого бюра меліораційного Сильверий Стрїльбицький. — Регуляцію полюка Думного (допливу Полтви); будову веде інж.-ад'юнкт Денис Горват. — Осушенє багон Олеських; роботу веде інж. Северин Новаковський. — Регуляцію Золотої Липи в повіті підгаєцьким і бережанським; будову веде інж. Павло Дирдонь. — Наколи рада державна порішала бюджет, то виділ краєвий має приступити на підставі закона ухвалєного на послїдній сесії соймовій до осушеня багон стоянівських в повіті каменецьким і до регуляції Прогноївки (допливу Полтви) в повіті перемишлянським. — Порішено соймом регуляцію середньої секції ріки Гнилої Липи в повіті рогатинським не можна це тепер розпочати, позаяк міністерство торговлі не вставило першої рати до прелїмінаря за рік 1895. Крім повисших публичних робіт меліораційних провадить перемишля секція відділу лісно-технічного забудованя потоків гірських в дорічю Стрия в повіті турчанським. Також приготавлиють ся проекти кольматації багон надлістрянських, проект регуляції горішного Дїїстра та Стриважу і проект регуляції Полтви. Контролю робіт меліораційних провадить директор краєвого бюра меліораційного Андрій Кендзор.

Зараза на безрогу вибухла в австрійській Новоселци на Буковині. В двох днях погнбло звнж 100 штук.

Змова шевців. Сими днями зійшли ся майстри шевські в Коломїї на раду та застановляли ся над тим: в який спосіб можна би бодай в часті здержати конкуренцію чужих фабрик обуви. По довшій нараді постановили: не приймати направи обуви фабричної. Чи видержать в той постанові та чи фабриканти не заложать також варстатів для наравок, се покаже час. Нема сумніву, що за коломийськими шевцями пійдуть шевці і по вньших місгах.

Не мала дїтий. В Махнові, ряпівського повіта, супруги Яць і Олександра Гринюсі, помімо що Олександра була налогова пїячка, а Яць трохи їй в тім помагав, жили в згоді, доки були

дїти, котрі помалу вимирали. Коли на весну умерла їм остатна 12-літна донька, Яць запивав ся добре, та по пьяному побивав жінку за тоє, що нема дїтий. З тої причини кілька разів утікала Олександра від Яця, та ховала ся по кілька день то по сусїдах, то в свого брата в Корнях. Дня 1-го липня Яць п'яний в ночи побив жінку, а та утігла до сусїда і переховувала ся пару день, а потім пішла і ніхто не знав, де подїла ся, хотий Яць пїтав за нею у брата та по сусїдах в селі. У сусїда була закрита кирниця. Дня 9-го липня властитель кирниці потребуєчи дверий, котрими була закрита, взяв їх і побачив трупа Олександри. Дня 13 го прїїхала судово лікарська комісія і по секції трупа зїзнала, що бувша поторична пїячка утопила ся сама. Яць був тимчасом в судовім слідстві в Угнові. Візвано свідків і старшину громадску до суду і по переслуханю їх пущєно Яця на волю.

Затроїла ся грибами ціла родина Гвата Пацули, зложена з п'ятох осіб в Орїхівцях під Перемишлем. Двоє наймолодших дїтий померло, а прочі затроєні приходить повєла до здоровля.

Дивне явище природи лучило ся в громаді Сакуль коло Темешвару. Дня 17. с. м. вечером около 9-ої години ував нагле серед громового гуку явїсь великий горючий предмет на землю, однако не можна було з села добачити, в яким напрямі звернув ся сей предмет. На другий день рано прїїшли два пастухи до села, що почували на пасовиску і оновїли, що згаданій метеор ував недалеко за селом і вибив в землі велику діру, з котрої тепер виходить густий сїрковий дим. Люди вийшли на пасовиско і побачили тим дійсно діру в землі, з котрої давав ся чути від часу до часу глухий гук. В селі пїнує переполох, бо недосвідні люди гадають, що повстане там вулькан. До Сакули покликано богато знатоків, щоби розсїдили се явище.

Заставлений острів. Невеличкий острів в Вєлтаві в Празі, недалеко чєского народного театру, звїстний під наввою „Софійського острова“, заставила сими днями пратська рада міста в чєским краєвим банку за два мїліони зр. Згаданій острів несе значний дохід за винаєм ого родів і реставрацій.

Вдячність стирійських Словінців. З словінських дневників довідуюсь, що безпосередно по ухвалєню цілейської позвиції в бюджеті державнім, Словінці з полудневої Сtirії заявили на численних сходинах щиро подяку тим сторонництвом ради державної, котрі згадали позвицію піддержали своїми голосамь. На зборах розказувано собі і о тім, котрі з послів іменно обявлясь за покривдженнми Словінцями. З вдячності згадаво там і про річ пос. Вахнянина в обороні Цїлей, а зроблено се тим радше, що богато інтелїгентних Словінців знають пос. Вахнянина лично ще з шїстдесятих років з студий ца університеті вїденським, коли то молодіж славянська у Відня жила дуже крїпко жигем національним, зорганізована в численні товариства студентські і коли ще взаїмність славянська була може і крїпше розвинєна, як сегодня під впливом космополїтизму і інтернаціоналу соціального.

Цїнаву спадщину привіз за посередництвом російського консула в Кїю російській панцерник „Александр П.“ для міністерства заграничних справ, іменно залаковану в 22 скриньках літературну спадщину короля Сїаму під надписєю: Опис ювілею. Сей твір не єсть написаний на папері, а зложеній на численних табличках з дорогого дерева буквами з металів, слонєвої кости і перлової матиці.

НАУКА, ШТУКА і ЛІТЕРАТУРА.

Kurze Laudeskunde der Bukovina, zur Selbstbelehrung, für Schulen und Reisende. Von Dr. R. F. Kaindl. 8-o, 52 етор.

Під сим заголовком появиля ся сими днями книжка, що подає вкоротці огляд історії, відносин культурних, землі, людий і поодинок-

ких місцевостей Буковини. До книжки додана невелика мапа (шкіц), а поодинокі партії оздоблені 18-ма ілюстраціями. На заголовнім листку бачимо цікаву російську монету, біту в Садагурі 1771 р., далі кілька сокирок, кількоро вістря, судин камінних, залізних і спіжевих, найдених в Буковині, дві другі монети (сего типу що згадана), гарний взорець гуцульської різьби, вигляд гуцульської хати, гуцульську пару молодят, та чотири рисунки монастирських церков.

Вже ці ілюстрації вказують, як совісно взяв ся автор до діла, щоб подати читателеві що найцікавіше й найхарактерніше. Те-ж саме бачимо і в змісті. Хто хоче виробити собі — вкортці — вірний і живий погляд на Буковину, її минулість і теперішність, сей з великою користю прочитає працю др. Кайндля. Притім становище автора безсторонне й щиро патріотичне, він пише з любов'ю до предмету і сего краю, що єсть його тіснішою вітчизною. Є се одна з премногих праць автора, вельми заслуженого на тім полі, і дав — так сказати — короткий огляд всіх праць попередних. Стиль і уклад прозорі, а всюди видно знане предмету.

Два тільки бажання дозволили-б ми собі висказати, коли-б ся книжка — як не сумніваємо ся — небавом вдруге була видана. Перше — точнішою картою, не лиш місцевостей але й терену. Друге перегляду літератури, щоб ці, що схотіли-б слідом за вказівками автора доповнити в якім напрямі свої відомости, знали, де сего глядати.

Виразимо врешті бажанє, що-б примір др. Кайндля захопив і многих між нами до дальших наукових студій. На жаль — мало у нас початків і охоти до таких студій, і все ще роблять за нас — другі.

(К.)

ТЕЛЕГРАМИ „БУКОВИНИ“.

Соф'я, 22. липня. Потверджує ся, що вибухло повстанє в пограничнім окрузі Кістенділь. Турки відтягнули більшу часть постерунків пограничних, мабуть для зміцнення залоги на болгарській стороні. Три турецькі баталіони комендировано з Кістенділь до Дубиці. На двох болгарських вояків напали на болгарській території Доґарец 30 Турків. Одного болгарина забито, другого ранено в ноги. Турки не хотіли допустити перевозу забитого болгарина.

Передплатників, котрі в доручуваню „Буковини“ добачать якусь неправильність або котрим не достає якого числа, просимо се зараз подавати нам до відомости. Реклямація бракуючих чисел увільнена від оплати порта.

КНИГАРНЯ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА

у Львові, уліця Академічна ч. 8,

продає слідуєчі книжки:

Юрій Федькович. Повісті і оповідання	зр. кр.	— 20
Михайло Старцкій. В темряві, драма	— 20	
Вас. Чайченко. Твори прозаїчні ч. I. 80 кр. ч. II. 50 кр. ч. III	— 80	
— Книга казок, поезії часть II.	— 60	
— Під хмарним небом, поезії ч. I.	1 —	
Тарас Шевченко. „Кобзар“ 2 томів 4:50 зр., з пересилкою	5 —	
— Кобзар для дітей	— 20	
Мих. Коцюбинський. „Хо“, оповіданє	— 10	
Левенко. Пани і люди, повість	— 80	
— Салдатський розрух	— 10	
Герінґ-Герасимович. Що то є господарність	— 20	
Оспі Маковей. Поезії	— 20	
— „Оферма“ — новели	— 10	
К. Т. Подолєнко. За громаду, хроніка	— 20	
Іван Франко. Жіноча неволя в руських піснях народних	— 35	
— Без праці, оповіданє	— 20	
— Лис Мибита Гетого	— 50	
— Украдене щастє, драма	— 30	
Уманець і Спілка. Словар російсько-український ч. I. і II. по	2 50	
І. Баштовий. Українство на літерат. позовах з Московщиною	— 50	
Ом. Партицкий. Провідні ідеї в письмах Тар. Шевченка	— 35	
Вас. Ріленко. „Іфігенія в Таврії“, драма	— 30	
Записки Товариства імені Шевченка ч. I., II., III., IV., V. і VI. по	1 20	
Ю. Кебан. Сябір ч. I. II.	1 20	
Киріло Студинський. Лірники, студія	— 20	
— Пересторога	1 —	
Василь Щурат. Пісня про Ролянда	— 50	
Леся Українка і Макс. Ставицький. Книга пісень Г. Гейне	— 80	
— На крилах пісень, збірник поезій	— 60	
Павло Граб. Збірник поезій ч. I.	— 20	
— З чужого поля, переклади ч. I.	— 20	
Др. Огоновский. Історія руської літератури II. 3 зр., III. ч. 1 і 2 — 4 зр., IV. 1 зр., а том I.	3 —	
— Studien auf dem Gebiete der ruth. Sprache	1 50	
Куліш. Шекспірові твори перекл. ч. I.	1 —	
— Чорна Рада, повість	— 80	
Іван Нечуй. Повістки і оповіданя	— 30	
— Сьвітогляд українського народа	— 30	
— Байдашева сім'я, повість	— 50	
— Навіжена, повість	— 20	
— Над чорним морем, повість	— 90	
— Хмари, повість	1 50	
— Причепя, повість	1 50	
— Микола Джеря, повість	— 80	
— Поміж ворогами	— 50	
— Попалсь	— 10	

ПРАВДА

ВІСТНИК

політики, науки і письменства, виходить двічі в місяць по ціні на рік 4 зр. пів року 2 зр., на чверть року 1 зр.

У Львові, уліця Академічна, ч. 8.

Видає і за редакцію відповідає Осип Маковей.

ЛІТЕРАТУРНЕ ТОВАРИСТВО „РУСКА БЕСІДА“

в Чернівцях,

уліця Петровица число 2,

мас на складі:

„ІЛЮСТРОВАНУ БІБЛІОТЕКУ“

для молодіжи, міщан і селян, редаговану Омеляном Поповичем

року 1886, 1887., 1888., 1889., 1890., 1891., 1892 1893., 1894., по 1 зл. 20 кр. за рочник, а всі 9 разом за 9 зр.

3 пересилкою поштовою 9 зр. 30 кр.

Чума горілчана.

Сумна історія для перестороги і науки бідним і богатим, старим і молодим переповнів і тверезим руським читальникам присвятив Омелян Попович. Книжка ся має 80 сторін і коштує 20 кр., поштою 25 кр.

ВИЙШОВ

МОЛИТВЕННИК

виданий „Просьвітою“

в народній мові, великий, обймаючий 640 сторін друку, найповніший зі всіх таких Молитвенників.

Молитвенник сей містить в собі: I.) Молитви щоденні ранні і вечірні. II.) З Богослуженя церковного, іменно: а) з Вечерні. б) з Повечерній малої, в) з Повечерній великої, г) з Утрені, д) Літургія св. Іоана Золотоустого, е) Молитви з часів св. Літургії. III. Тайни покаяння і пресьв. Евхаристії. IV. Молитви для різного віку, стану і в різних потребах V. Молитви в часі великого посту. VI. Молитви на празники а) Господські, б) Богородичні, в) Сьвятих VII.) Молитви сполучені з відпустами, VIII.) Акафіст до а) Ісуса Христа, б) Пресьв. Богородиці в) св. Отця Николая. IX.) Молебен до пресьв. Богородиці. X.) Тропарі, кондаки, богородичні і проклямення а) недільні, б) щоденні, в) на празники Господські, Богородичні і Сьвятих, г) на деякі потреби. XI.) Коляди і інші пісні церковні. XII.) Місяцослов цілого року.

Сей молитвенник дістати можна в канцелярії товариства „Просьвта“ і в книгарні Ставропигійській і перепл. заведеню Мих. Спозарского по таких цінах:

- 1) Молитвенник брошурований — зр. 70 кр.
- 2) оправлений на-пів в нолотно з одвітними відтисками — „ 90 „
- 3) оправлений цілов полотно з золоченнями і відтисками 1 „ 10 „
- 4) оправлений як під 3) з додатком золочених берегів 1 „ 30 „
- 5) оправлений на-пів в шкіру з золоченнями і відтисками 1 „ 10 „
- 6) оправлений ціло в шкіру з золоченнями і відтисками 1 „ 60 „
- 7) оправлений як під 6) з додатком золотих берегів 1 „ 80 „

Замовляючі поодинокю Молитвенники звольть прислати на оплату пошти 20 кр.

Альбом заслужених Русинів.

Ціна 70 кр.

СИЛА КНИЖКИ

або

о просвіті народній.

Під таким заголовком вийшла брошура в Чернівцях

написана

учителем Дарієм Пігуляком.

Ціна 25 кр., з пересилкою 27 кр. — Замовляти можна в реакції „Буковини“.

З друкарні Г. Чопа.